

Ομαδα

Την στιγμή που θα διαβαζετε αυτο το γραμμα εγω θα ειμαι πολυ μακρια σας.Καθολου τυχαιο γεγονος αφου η αμεση επαφη με σκοπο την ομολογια συναισθηματων εινω κατι που δεν μου αρεσει να κανω.Γραφω αυτο το γραμμα με σκοπο να μην απεχω καμια φορα απ'Ο κοντα σας εστω και αν η φυσικη μου παρουσια ειναι αδυνατη για τεχνικους λογους ....

Αυτη τη στιγμή κανω διακοπες που τοσο πολυ τις εχω αναγκη.Μετα τον τοσο απαιτητικο χειμωνα και την ευημερια που πετυχα ειναι η δικια μου στιγμή να κατεβασω στροφες και να χαρω καποιους απ'Ο τους καρπους της προσπαθειας.Παρα ταυ τα, το γραμμα αυτο δεν εχει σκοπο να σας πει τι κανω εγω αλλα τι ειστε εσεις για εμενα.

Παρακαλω επιτρεψτε μου να εξηγησω:Ποσες φορες εχουμε συναντηθει?4 η 5?Πολυ λιγες παντως.Οχι αρκετες για να γνωριστομε καλα.Θα ημουν ψευτης ομως αν ελεγα πως δεν ειστε μεσα στην καρδια μου μηδενος εξαιρουμενου.Πως εγινε αυτο?Ειναι πολυ απλο.Μεσα σε αυτην την ομαδα δεν υπαρχει κανεις που να εχει παρει αποφαση να σκυψει το κεφαλι απεναντι σε αυτα που του εφερε η ζωη.Κατα τα παρελθοντα ετη συναντησα ανθρωπινες μαριονετες που τις πηγαιναν οπου ηθελαν τραβωντας τα αορατα σχοινια.Αυτο περα απο μιζερα και ανιαρα συναισθηματα με εκανε να αισθανομαι απελπιστικα μονος.Συνεχως θεωριες και δικαιολογιες για να ειναι η καθε μερα ιδια με την προηγου μενη. Μπουχτισα.

Ειναι αληθεια τ'Οσο δυσκολο να επιλεξεις να ζησεις πολεμοντας παρα να αυτοκτονεις μερα με την μερα δεχομενος μια ζωη η οποια δεν ειναι οπως την θελεις?Ενωθα πολυ μονος που πιστευα οτι αξιζει να ματωνω για να αλλαζω οτιδηποτε δεν πιστευω οτι μου αξιζει.Ερχομενος εδω περα πριν καποιο καιρο ακουσα ενα γνωμικο:Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟΣ.Να που τελικα η ομαδα μας με εκανε να πιστεψω οτι και αλ'οι ανθρωποι θελουν να αλ'αξουν την πραγματικοτητα τους προς το καλυτερο.Ηρθα εχοντας αρνητικα συναισθηματα,σχεδον σιγουρος οτι παλι θα ακουσω θεωριες,μιζερες εξηγησεις και θα βρω τα γνωστα ατομα που ενδιαφερονται μονο για τον εαυτουλη τους,οπου επιτεθενται σε συνθεραπευομενους τους που θελουν να κανουν βηματα μπροστα για να τους κρατησουν πισω.Αλ'α δεν ηταν ετσι.

Σε εσας βρηκα ενα σπιτι,μια γλυκια αγκαλια και ενα πασο να ξεκουραστω.Γιατι αν πολλες φορες δινω μια αστραφτερη εικονα δεν σημεινει οτι δεν υπαρχουν σκοτεινα σημεια στην χωρα του ΟΖ.Ο καθενας απ'Ο εμας πολεμει απεναντι σε εναν εχθρο που δεν γονατιζει, που δεν φθειρεται,δεν παραδιδεται και δεν τα παραταει ποτε.Ποιος ειναι αυτος?Ουσιαστικα ειμαστε εμεις,η αληη πλευρα του εαυτου μας,αυτη που φοβαται να προχωρησει,που θελει να μας πληγωσει και να μας απογοητευσει.Αναμεσα σας βρηκα και αλλους απ'Ο την Μοιρα των Γενναιων οπου δεν αποφασιζουν να το βαλουν κατω,αναζητουν μια θεση στον δικο τους ηλιο.

Καθε στιγμή εχεις μια δευτερη ευκαιρια.Το αγαπημενο μου γνωμικο βρισκει εφαρμογη κοντα σας.Συνοδοιοποροι στην αυτογνωσια ας συνεχισουμε να βαδιζουμε κατω απο εναν ουρανο χωρις συννεφα,να παψουμε να ειμαστε διασπαρτοι και ανυπερασπιστοι απεναντι σε ενα συστημα που οδηγει στην αποξενωση,την αδιαφορια και την ισοπεδωση της ανθρωπινης υποστασης.Γιατι ανθρωπος σημεινει Ανω-Θρωσκω,κοιταζω ψηλα.Ο καθενας απο εσας στα ματια της ψυχης μου ειναι ξεχωριστος, τις ικανοτητες και τις αδυναμιες του.Αλλα ακομα και οι αδυναμιες αυτες εχουν την δικη τους γοητεια μιας και οταν σμιλευθουν ειμαι σιγουρος οτι κατι υπεροχο θα προκυψει.Σας αφηνω προς το παρον.Συντομα κοντα σας παλι. #